

וְאֵל־תִּקְחָהּ בְּעַפְעָפֶיהָ : כו כִּי בְעַד־אִשָּׁה זֹנָה עַד־כְּפָר־לָתֶם
 וְאִשְׁתֵּי אִישׁ נָפֶשׁ יִקְרָה תְצוּד : כז הַיְחִתָּהּ אִישׁ אִשׁ בְּחִיקוֹ וּבְגָדָיו
 לֹא תִשְׁרַפְנָה : כח אִם־יִהְיֶה אִישׁ עַל־הַגְּחָלִים וּרְגָלָיו לֹא תִכְבְּיֶנָּה :
 כט בֵּן הַבָּא אֶל־אִשְׁתֵּי רַעְיוֹ לֹא יִנְקָה כָּל־הַנְּגַע בָּהּ : ל לֹא־יָבוּז
 לַגֹּב

פ' מהגאון רבינו אליהו ז"ל

כלומר מבחון בהדברים טובים וגם ברמאותה כי דרך המרמה להיות קורץ בעיניו לכן
 אמר בעפעפיה (*): כו) כי בעד אשה זונה עד כבר לתם זהו נגד החלואה והיא
 היפוך המורה כמ"ש למעלה במדרש עד שאלה מבקש שיכנס תורה לחן מעיד בקש שלא
 יכנס חבילה ושחיה לחוך מעיד ולכן אומר שבעד אשה זונה יבא עד כבר לחם כלומר
 שלא יהיה יודע אפילו הלכה אחת שלחם הוא המורה וכמ"ש בגמרא עמידה אשה שהקח כבר
 של הרומה והלך לבהמ"ד ושאל אם עמאה אם סארה ולא יהיו יודעין . ואשת איש היא
 החמדה שהיא אשה רעה הידוע הנק' איש . גפשו יקרה תצוד שהיא היפוך המצות
 והיא נצרכת קצת לכן אומר אפילו הגשש יקרה שהוא בעל מורה ויראה הוא מציד
 במטותה שמראה לו שהיא נצרכת לישוב העולם ולעבודה ה' וטוב מורה עם דרך ארץ
 ואמר נפש יקרה כענין ובמטותך חרדוף נפשי ואמר יקרה כי המורה יקרה היא מפניני
 וכל חפצים לא ישוו בה ובהצדקה למעלה שהאדם רודף אחר ההבלי עולם מחמת צ' דברים
 או שהוא צריך לזה מאוד או מחמת שהוא דבר יקר מאוד ואינו בגמלא ודקך לההכבד
 בדבר יקר (ונלע"ד שלכן חרנוס גל כבוד יקר) ואינו בעולם דבר הצריך יותר מן הלחם
 ע"ז יחיה האדם אומר שבעד אשה זונה עד כבר לחם ונגד היקר אמר ואשת איש
 נפש יקרה חזק כי לזה החפץ חיים אשר רצונו כמעט עולם אינה יכולה לטד לחו כי
 רצונו להיות בהשקט ובחשונות וזה הרוף אחר החמדה השקט לא יוכל אך אותן הבודפין
 אחר הכבוד היינו מאלה מכבודות או חיים הוא רודף אחר החמדה לכן אומר נפש
 יקרה חזק : כו) היתהה איש איש בחקו ובגדיו לא תשרפנה הענין כמ"ש למעלה
 ובפ' על שיר השירים בצרכה שיש צ' מיני מדות ה' אותן הגולדים עמו נטבעו והב'
 אותן שהגיל ח"ע והמדות הן נקראים בגדים כמחז"ל מדו כמדחו ח"ש חז"ל איזה ח"ת
 כל שיכול להפוך חלוקו ללבו כדרכו והייט להגיל המדות ולהעמידן לפי המורה ושהיו
 דרכו וטבעו ממנו חף שהיה טבעו נהפכו ואותן הגולדים עמו נקראין בגדיו ואותן שהורגלו
 נקראין רגליו (*): ז"ש הייתהה חיים אם ביקרו הוא נגד המצב חיק נכריה שהוא החלואה שהוא
 צפנים בביתו לכן אמר בחקו . ובגדיו לא תשרפנה הן אותן המדות הגולדים עמו אבד
 אותם מחמת שהורגל למלאות חלואתו ומכ"ש שלא ישבר מדחו וטבעו להגיל ח"ע מדות
 טובות שהוא רוצה למלאות חלואתו ולזה צריך שבירת החלואתו ולא ישאר בו מלואה לכן אומר
 חשרפנה : כח) אם יהלך איש על הגחלים הוא נגד החמדה האורך חמיד למרחקים
 ורודף חמיד בשווקים וברחובות . ורגליו לא תכבונה כי זה חין לו פגא להשגית על
 עצמו מה שצריך לשבור וגם אפילו מה שהורגל בהן מעשיו מ"מ כיון שאין בטבעו ממנו
 בקל יסור מהם והוא אינו שם לבו לזאת מחמת טרדתו והוא עומד בטבעו לכן אומר ורגליו
 לא תכבונה : כט) בן הבא אל אשת רעהו כמ"ש חז"ל רעהו ולא נכרי והוא נגד
 האשה זרה שהיא החמדה הבא אליה לא ינקה . לא ינקה כל הנגע בה הוא נגד החלואה
 מסוי שהיא נרוע מן החמדה כמ"ש למעלה שהטוב של רעה נרוע יותר מן הרע של רעה לכן
 אריך החקקה יותר והס ג"כ נגד הורה ומצות ומדות : לו) אל יבוז לגבב כלומר חש"פ
 שהגבב